

образованието въ страната-освободителка и така да се подготвят за бъдещи дейци на разнигъ поприща въ освобожденото вече отечество. Това образователно движение на българитъ къмъ Русия следъ Освобод. война биде всемирно насърчено и поддържано отъ Славянскитъ благотвор. дружества въ Русия. И съ това тѣ принесоха огромни, неоценими услуги на нашето образователно дѣло. Рѣдко е имало българинъ, който да не се е ползувалъ съ паричната подкрепа или изобщо отъ услугитъ на тия Общества. Докато до 1877—78 г. стипендиянтитъ на Петерб. Общество, напр., не сж надминавали числото 10, въ 1878—79 г. ние ги виждаме 43, освенъ ония, на които се е давала временна помощъ (вж. Првток. 14 окт. 1879 г.); въ 1893 г. то издѣрка 24 стип. въ висшитъ спец. заведения въ Петербургъ.

Въ дѣлата на С.-Петербург. Отдѣлъ, отъ 1877—С.-Петербургско Славянско Благотв. Общество — сж вземали особено дейно участие следнигъ прославени и чужовни мъже: Вл. Ив. Ламански, А. Ф. Гилфердингъ, К. Н. Бестужевъ-Рюминъ, Н. А. Кирѣевъ, А. Б. Иванички, И. Ф. Золотаревъ, Т. И. Филиповъ, А. С. Будиловичъ, А. Д. Башмаковъ, В. И. Аристовъ, Ор. Ф. Миллеръ, Н. Н. Страховъ, кн. А. И. Василчиковъ, М. О. Кояловичъ, Ю. Ф. Самаринъ, Ф. М. Достоевски, К. Я. Гротъ, И. И. Срезневски, Н. Я. Данилевски, графъ Н. П. Игнатиевъ, Йос. Перволфъ, М. И. Семеvски, Пл. Андр. Кулаколски, А. Ив. Соболевски, Н. А. Нарискинъ, А. А. Нарискинъ, А. А. Башмаковъ, В. Н. Кораблевъ. Ив. С. Палмовъ, И. П. Филевичъ, Д. Н. Вергунъ и други. Председатели на това Обществото последователно сж били: Гилфердингъ, И. П. Корниловъ, кн. А. Илар. Василчиковъ (отъ 1876 до 78 година) К. Н. Бестужевъ-Рюминъ, В. И. Ламански, П. П. Дурново, графъ Н. П. Игнатиевъ (1883—1908 г.), гел. Парасовъ (презъ паметното време на Балк. война и сетне до смъртъта си въ 1914 г.) Заслужва да се отбележи, че единъ отъ подпредседателитъ на Обществото е билъ Достоевски (отъ февр. 1880 до ян. 1891). Отъ секретаритъ споменуваме Н. А. Кирѣева, Ламански, А. П. Нарановичъ (презъ първитъ години тримата по редуване). Бестужева-Рюминъ, А. С. Будиловича, И. М. Кизачскъ, А. В. Василева, графъ А. В. Соллогубъ, Г. А. Де-Воланъ, В. И. Аристова В. Н. Кораблева (последнитъ двама особено много заслужили): отъ казначеитъ — поета М. П. Розенцгймъ

Киевското Слав. благотворит. Общество е учредено въ 1869 г., като отдѣлъ на Москов. Комитетъ; отъ 1877 и то се преобразува и става самостоятелно. Освенъ помощи на учещи се, то е помагало и на други славяни въ нужда. Презъ паметнитъ